

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/337/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715205543
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3715205543.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Viery Škultétyovej v spore žalobcu: F., právne zastúpeného Z. proti žalovaným: 1/ G., 2/ O. 3/ M. a 4/ I. v konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 28. apríla 2016, č.k. 7C/200/2015-214, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej a vo vzťahu k náhrade trov konania žalovaných 1/ a 4/ potvrdzuje.

Vo vzťahu k náhrade trov konania žalovaného 2/ mení tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému 2/ trovy právneho zastúpenia vo výške 268,49 eur, k rukám právneho zástupcu žalovaného 2/ N., do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo vzťahu k náhrade trov konania žalovaného 3/ rozsudok súdu prvej inštancie mení tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému 3/ trovy právneho zastúpenia vo výške 302,81 eur, k rukám jeho právneho zástupcu M., do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaní 1/ - 4/ majú nárok proti žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že dobrovoľná dražba konaná dňa 06.03.2015 o 15:00 hod. v A. ktorej priebeh bol osvedčený notárskou zápisnicou notárky Z. pod č. J. zo dňa 06.03.2015, ktorej predmetom bolo draženie nehnuteľností uvedených v žalobe dražobníkom žalovaným 2/ na návrh žalovaného 1/ v prospech žalovaného 3/ ako vydražiteľa, je neplatná. Žalobu odôvodnil tým, že je jediným a výlučným spoločníkom spoločnosti I. ktorá je v konkurze, pričom správca konkurznej podstaty pristúpil k speňažovaniu majetku úpadcu tým, že poveril predajom majetku dražobníka, teda žalovaného 2/, ktorý ako oprávnená osoba organizuje a vykonáva dražby v zmysle zákona č. 527/2002 Z. z.. Na základ existujúceho zmluvného vzťahu medzi žalovaným 1/ ako navrhovateľom dražby a žalovaným 2/ ako dražobníkom sa uskutočnila dňa 06.03.2015 dobrovoľná dražba, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti patriace do vlastníctva úpadcu. Po právnej stránke súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 3 ods. 1, § 12 ods. 1, § 17 ods. 1 písm. a) - l), ods. 2, 3, 5 písm. a) - i), § 21 ods. 2, 4, § 24 ods. 1, 2 zákona č. 527/2002 Z. z., § 92 ods. 1 písm. d), ods. 6 zákona č. 7/2005 Z.z. Po zhodnotení všetkých skutočností a dôkazov súd dospel jednoznačne k záveru, že návrh žalobcu nie je dôvodný. Je nesporné, že uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 04.04.2011, sp. zn. 28R/4/2010 súd vyhlásil na majetok dlžníka I. - žalovaného 4/ konkurz, pričom uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 21.07.2011, sp. zn. 28R/4/2010, súd do funkcie správcu ustanovil spoločnosť G. - žalovaného 1/. Keďže správca speňažoval majetok podliehajúci konkurzu inak ako predajom podniku, časti podniku alebo podstatnej

časti majetku patriaceho k podniku, mohol v zmysle § 92 ods. 6 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov speňažiť nehnuteľnosti podliehajúce konkurzu t.j. nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX a XXXX. k. ú. K. v rozsahu záväzného pokynu N. dňa 09.05.2014 len dražbou. Za účelom realizácie dražby uzatvoril zmluvu o vykonaní dražby zo dňa 02.02.2016 s dražobníkom - žalovaným 2/. Dražbou je verejné konanie, ktorého účelom je prechod vlastníckeho práva alebo iného práva predmetu dražby, konané na základe návrhu navrhovateľa, pri ktorom sa licitátor obracia na vopred určený okruh prítomných osôb na vopred určenom mieste, s výzvou na podávanie ponúk a pri ktorom na osobou, ktorá urobí najvyššiu ponuku, prejde príklepom licitátora vlastnícke alebo iné právo k predmetu dražby, alebo verejné konanie, ktoré bolo licitátorom ukončené z dôvodu, že nebolo urobené ani najnižšie podanie. Účastníkom dražby je osoba prítomná na dražbe, ktorá sa dostavila s cieľom urobiť podanie a spĺňa podmienky ustanovené týmto zákonom (§ 5 ods. 1 Zákona o dobrovoľných dražbách). Dražobníkom je osoba, ktorá organizuje dražbu a spĺňa podmienky ustanovené v zákonom o dobrovoľných dražbách sa osobitným zákonom a vzniklo jej oprávnenie na prevádzkovanie príslušnej živnosti (§ 6 ods. 1 veta prvá Zákona o dobrovoľných dražbách). Navrhovateľom dražby je vlastník predmetu dražby, osoba, ktorá vykonáva záložné právo, alebo iná osoba, ktorá je oprávnená navrhnúť vykonanie dražby podľa osobitného predpisu (§ 7 ods. 1 Zákona o dobrovoľných dražbách). Príklepom je úkon licitátora spočívajúci klepnutím kladivkom, čím dochádza za ustanovených podmienok k prechodu vlastníckeho práva alebo iného práva k predmetu dražby. Udelením príklepu je dražba ukončená (§ 20 ods. 1 Zákona o dobrovoľných dražbách). Vydražiteľom je účastník dražby, ktorému bol udelený príklep. Ak uhradil vydražiteľ cenu dosiahnutú vydražením v stanovenej lehote prechádza na neho vlastnícke právo, alebo iné právo k predmetu dražby udelením príklepu. V prípade, ak boli porušené ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požadovať, aby súd určil neplatnosť dražby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa príklepu, okrem prípadu ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu, v tomto prípade sa možno domáhať neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty. Súd prvej inštancie uviedol, že v danom prípade žalobca podal návrh na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby v zmysle § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách, pričom tvrdil, že s uvedenou dobrovoľnou dražbou ktorá sa uskutočnila dňa 06.03.2016 o 15:00 hod v A. boli porušené ustanovenia § 12 a §17 Zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách. Konštatoval, že v zmysle ustanovenia § 92 ods. 6 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, na dražbu organizovanú správcom sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu, pričom zákon o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene niektorých zákonov č. 7/2005 Z. z. odkazuje na Zákon č. 57/2002 o dobrovoľných dražbách s tým, že oznámenia súvisiace s dražbou správcu zverejňuje v Obchodnom vestníku. V zmysle § 44 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii oprávnenie úpadcu nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu a oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku, vyhlásením konkurzu prechádza na správcu; správca pritom koná v mene a na účet úpadcu. Vychádzajúc z tohto ustanovenia zákona o konkurze a reštrukturalizácii vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu vstúpil do hmotnoprávných vzťahov ako aj procesnoprávných vzťahov správca konkurznej podstaty a úpadca stratil oprávnenie nakladať so svojim majetkom, pretože toto oprávnenie prešlo na správcu konkurznej podstaty - žalovaného 1/. Správca pritom koná v mene a na účet úpadcu. Správca je síce oprávnený nakladať s majetkom úpadcu, ktorý patrí do konkurznej podstaty, vrátane jeho speňažovania ale nie je zástupcom úpadcu. Z pohľadu hmotného práva je konanie správcu ako konanie mandátára, pretože pokiaľ ide o majetok úpadcu, ktorý podlieha konkurzu, správca koná v mene úpadcu a na jeho účet. Správca vstupuje namiesto úpadcu aj do procesných vzťahov. Svoju činnosť vykonáva správca v konečnom dôsledku v záujme uspokojovania pohľadávok veriteľov. Správca nie je však ani zástupcom veriteľov. Veritelia majú nadradené postavenie nad správcom, pretože prostredníctvom svojich orgánov alebo priamo (zabezpečení veritelia, v danom prípade N.) sú oprávnení určovať správcovi záväzné pokyny pri správe a speňažovaní majetku. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalovaný 4/ nemôže v predmetnom konaní vystupovať samostatne ale len prostredníctvom správcu a preto v tomto konaní nie je pasívne legitimovaný. Ďalej uviedol, že z formulácie ustanovenia § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách vyplýva, že neplatnosti dražby súdnou cestou sa môže domáhať každý, kto tvrdí, že porušením ustanovením tohto zákona bol dotknutý na svojich právach. Je potrebné spresniť, že nepostačí akékoľvek porušenie ustanovenia zákona ale musí ísť o porušenie, ktorým je zároveň osoba, ktorá porušenie namieta, aj dotknutá na svojich právach. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že dôsledkom vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu bola ja tá skutočnosť, aby úpadca

ako vlastník garáže č. X nachádzajúca sa na X. poschodí, vo vchode X bytového domu bytového domu so súp. číslo XXXX., spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku vo výške XX/XXXX, všetky zapísané na LV č. XXXX k. ú. K., ako aj spoluvlastníckeho podielu vo výške XX/XXXX na pozemkoch - parcela registra "C" č. XXX/X. - zastavané plochy a nádvoria o výmere 499 m², parc. registra "C" č. XXX/X. - zastavané plochy a nádvoria o výmere 108 m², parc. registra "C" č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 147 m², všetky zapísané na LV č. XXXX k. ú. K. rešpektoval, že oprávnenie nakladať s týmto majetkom prešlo na správcu konkurznej podstaty. Inými slovami SKP sa nestal vlastníkom nehnuteľností, SKP ex lege iba vstúpil do vlastníckeho vzťahu úpadcu k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam za účelom ich ďalšieho speňažovania postupom podľa § 92 ods. 1 písm. b/ ZKR. V danom prípade žalobca je síce jediným spoločníkom úpadcu, ale zároveň je z právneho hľadiska subjektom odlišným od úpadcu. Žalobcovi teda nemohla vzniknúť žiadna ujma na právach spojená s prechodom konkrétneho vlastníckeho práva k predmetu dražby, ktorého pôvodným a výlučným vlastníkom (nositeľom práv spojených s vlastníctvom) bol úpadca a nie žalobca. Okrem vyššie uvedeného žalobcovi ako jedinému spoločníkovi úpadcu nemohla vzniknúť ujma na jeho právach ani z dôvodu, že v konaní bolo preukázané, že výška pohľadávok prihlásených do konkurzu na majetok úpadcu predstavovala sumu 958.954,87 Eur, pričom prihlásené zabezpečené pohľadávky zabezpečeného veriteľa N. boli vo výške 654.663,67 Eur. Z uvedeného je teda zrejmé, že hodnota speňažovaného majetku v konkrétnej dražbe, aj keby bola o 33% vyššia ako aj jeho výťažok ani zďaleka nepostačuje na uspokojenie veriteľov a teda aj v prípade ukončenia konkurzu a vyplatenia veriteľov by žalobcovi ako spoločníkovi nebol vyplatený žiadny vyrovnávací podiel a teda mu nemohla vzniknúť ani ujma na jeho právach. Súd prvej inštancie vzhľadom na uvedené mal za to, že žalobca nie je v tomto konaní aktívne legitimovaný na podanie žaloby o neplatnosť dobrovoľnej dražby. Napriek konštatovaniu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie súd prvej inštancie poukázal na neodôvodnosť žaloby žalobcu aj pokiaľ sa týka dôvodu neplatnosti dražby pre porušenie notifikačnej povinnosti dražobníka vyplývajúcej z § 17 ZoDD. Žalovaný 2/ preukázal, že oznámenie o dražbe, ktorá sa konala 06.03.2015 uverejnil v lehote 30 dní pred začatím dražby v registri dražieb a to dňa 03.02.2015 a zabezpečil jeho zverejnenie v obchodnom vestníku dňa 6.2.2015 (§ 17 ods. 3 zákona č 527/2002 Z.z.). Fotokópiami poštových doručení žalovaný 2/ preukázal, že oznámenie o dražbe bolo dourčované subjektom podľa § 17 ods. 5 písm. a/ - i/ zákona č 527/2002 Z.z. a nad rámec uvedeného uverejnil informácie o pripravovanej dražbe v periodiku Dražobné listy, na internetových stránkach, www.topreality.sk <<http://www.topreality.sk>>, www.reality.sk <<http://www.reality.sk>> a taktiež prostredníctvom svojej internetovej stránky. Pokiaľ žalobca namietal všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti určenú znaleckým posudkom č. XXX/XXXX vypracovaným znalcom F. odbor stavebníctvo, pre účely dobrovoľnej dražby, pričom mal za to, že znalecký posudok je vecne nesprávny, nie je objektívnym vyjadrením všeobecnej hodnoty nehnuteľností a znalec pri jeho vypracovaní nepostupoval s odbornou starostlivosťou a príslušnými predpismi upravujúcimi činnosť znalcov a týmto znaleckým posudkom boli nehnuteľnosti podhodnotené, súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 12 ods. 1 Zákona č 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, v zmysle ktorého povinnosťou dražobníka je zaistiť ohodnotenie predmetu dražby podľa všeobecnej hodnoty, miesta a času konania dražby. Ak ide o nehnuteľnosť, musí byť cena predmetu dražby určená znaleckým posudkom, ktorý nesmie byť v deň konania dražby starší ako 6 mesiacov. Súd prvej inštancie mal za to, že pokiaľ zaistí dražobník odhad nehnuteľnosti znaleckým posudkom nie starším ako 6 mesiacov, dražobník tým splnil všetky povinnosti ktoré mu v súvislosti s odhadom ceny predmetu dražby ukladá § 12 ods. 1 Zákona č 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a preto ohodnotenie predmetu dražby znaleckým posudkom stanovené, tak mohlo byť použité pre určenie najnižšieho podania pri predmetnej dražbe. Vecná správnosť takéhoto znaleckého posudku, teda výška ohodnotenia predmetu dražby a jej správnosť nemôže byť predmetom skúmania súdu v konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, čo však súčasne neznamená, že by žalobca nemohol mať právo na náhradu škody, ktorá by mu vznikla následkom „vadného“ posudku znalca o zistení ceny predmetu dražby. Ak porušil znalec zavinenie svojej povinnosti pri podaní posudku o cene predmetu dražby, zodpovedal by za škodu tým spôsobenú žalobcovi, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti so zavineným porušením povinnosti pri podaní posudku znalcom. Ani prípadné nesprávne závery súdneho znalca však nepredstavujú porušenie zákona o dobrovoľných dražbách a nemôžu mať za následok neplatnosť dražby. Na tomto závere nemení nič ani žalobcom vznesené námietky voči znaleckému posudku počas dražby, predložené odborné vyjadrenie a znalecký posudok F. keď už ako bolo uvedené vyššie samotné zistenie, že F. by určil nesprávne všeobecnú hodnotu predmetu dražby nepredstavuje v zmysle § 21 zák. č. 527/2002 Z.z. dôvod neplatnosti dražby ale by bol základom pre preukázanie iného nároku, ktorý nie je predmetom tohto konania. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd prvej inštancie mal za to, že v danom prípade neboli porušené žiadne ustanovenia Zákona o

dobrovoľných dražbách, ktoré by mali za následok neplatnosť dobrovoľnej dražby tak ako sa jej žalobca domáha podanou žalobou, z ktorého dôvodu žalobu žalobcu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď konštatoval, že žalovaní 1/ - 4/ mali v konaní plný úspech, preto im vzniklo práva na náhradu trov konania. Žalovaným 1/, 4/ trovy konania nevznikli, preto im náhradu trov konania nepriznal. Žalovanému 2/ a žalovanému 3/, ktorému vznikli trovy konania tieto priznal tak, ako sú tieto vyčíslené v písomnom odôvodnení jeho rozsudku.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a určil, že predmetná dražba je neplatná a zároveň zaviazal žalovaných 1/ až 4/ k náhrade trov odvolacieho konania. Namietal konštatovanie súdu prvej inštancie vo vzťahu k nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu. Mal za to, že táto bola jednoznačne preukázaná, či už žalobcom doloženými dokumentami do konania alebo jeho výpoveďou, z ktorej je zrejmé, že žalobca bol a je konateľom úpadcu, teda žalovaného 4/, ktorého majetok sa na dražbe dražil a zároveň ručil svojim majetkom so splatením záväzkov úpadcu. Z tohto je zrejmé, že žalobca mal záujem na speňažení dražených vecí za najvyššiu hodnotu tak, aby bol v čo najmenšej miere postihnutý jeho majetok ako fyzickej osoby. Je teda zrejmé, že žalobcovo právo bolo ohrozené a eventuálne mu aj vznikla škoda na jeho majetku tým, že majetok úpadcu bol speňažený za nižšiu hodnotu a následne by bol vo väčšom rozsahu postihnutý jeho majetok ako ručiteľa. Z tohto dôvodu sa cítil poškodený speňažením nehnuteľných vecí za nižšiu hodnotu ako tieto podľa jeho názoru v skutočnosti mali. Mal preto za to, že v konaní splnil podmienku aktívnej vecnej legitímácie. Na tejto skutočnosti nemení nič ani to, že si neprihlásil svoju pohľadávku do konkurzného konania tak, ako argumentoval žalovaný 1/. Poukazoval ďalej na nesprávnu špecifikáciu draženej nehnuteľnosti, ktorá prípadných záujemcov o kúpu predmetu dražby mohla odradiť. V časti týkajúcej sa hodnoty draženej nehnuteľnosti mal za to, že hodnota nehnuteľnosti bola preukázaná znaleckým posudkom F. Z., kedy bola cena stanovená cca. o 33% vyššia ako znaleckým posudkom F. A.. V časti týkajúcej sa priznania náhrady trov konania mal za to, že v tomto prípade neboli splnené podmienky na to, aby súd vychádzal pri určovaní výšky trov z hodnoty nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom dražby, ak sa vôbec táto hodnota nehnuteľnosti dá určiť, nakoľko v konaní nebola žiadnym spôsobom ustálená. Mal preto za to, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

3. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrili žalovaní 1/ a 4/, ktorí poukázali na znenie ust. § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, kedy z tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že predpokladom úspechu žalobcu je preukázanie kumulatívneho splnenia podmienok, a to porušenie zákona o dobrovoľných dražbách, poškodenie práv žalobcu a preukázanie príčinnej súvislosti medzi porušením ustanovením v zákone o dražbách a poškodením práv žalobcu. V tejto súvislosti poukázal na fakt, že výlučným vlastníkom nehnuteľností a nositeľom subjektívnych práv bol úpadca. Žalobca je jediným spoločníkom úpadcu, ale zároveň je z právneho hľadiska subjektom odlišným od úpadcu. Žalobcovi nemohla vzniknúť žiadna ujma na právach spojených s prechodom konkrétneho vlastníckeho práva ku konkrétnemu predmetu dražby, ktorého pôvodným a výlučným vlastníkom bol úpadca a nie žalobca. Z tohto dôvodu je zjavná absencia aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, pretože zánikom vlastníckeho práva u iného subjektu mu nevznikla žiadna ujma. Pri posudzovaní aktívnej vecnej legitímácie je však potrebné prihliadať tiež na skutočnosť, že na majetok úpadcu bol vyhlásený konkurz a súčasťou majetku tvoriaceho oddelenú konkurznú podstatu boli aj dražené nehnuteľnosti. Účelom konkurzu je dosiahnuť čo možno najvyššie uspokojenie pohľadávok tých veriteľov úpadcu, ktorí si svoje pohľadávky prihlásili do konkurzu. Ani tu žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, pretože si v konkurze neprihlásil žiadnu pohľadávku a jeho majetkové práva tým pádom nemôžu byť dražbou nijakým spôsobom dotknuté. Pokiaľ v odvolaní poukazuje na skutočnosť, že ručí svojim majetkom za záväzky úpadcu, žalobca nesprávne tvrdí, že je ručiteľom, pretože žalobca svojim majetkom záväzky úpadcu zabezpečuje a to tie, ktoré vznikli zo zmluvy o úvere uzatvorenej medzi N. ako veriteľom a úpadcom ako dlžníkom dňa 23.01.2007. Zabezpečenie záväzku úpadcovým majetkom nemá žiaden vplyv na poškodenie práv žalobcu, nakoľko žalobcovi nemohla vzniknúť žiadna škoda, pretože majetok, ktorým zabezpečil žalobca záväzkov úpadcu, by v konkurze mohol byť speňažený aj pred momentom speňaženia akéhokoľvek majetku vo vlastníctve úpadcu. Vo vzťahu k namietanému porušeniu ust. § 12 zákona o dobrovoľných dražbách poukázal na tú skutočnosť, že z tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že každý predmet dražby musí byť ohodnotený, aby bolo možné zistiť cenu predmetu dražby. Pokiaľ ide o hodnotu nehnuteľnosti bez ohľadu na vecnú správnosť znaleckého posudku, žalovaní 1/ - 4/ tvrdia, že ani prípadný chybný postup znalca nie je dôvodom určenia neplatnosti dražby. Poukázali

prítom na rozhodnutie NS ČR, sp.zn. 21Cdo 1263/2008, Okresného súdu Trenčín 16C 1/2014, Krajského súdu v Prešove 8Co 59/2013, NS SR sp.zn. 3Cdo 233/2010. Ďalej poukázal na tú skutočnosť, že podľa notárskej zápisnice do začatia dražby zložili dražobnú zábezpeku traja záujemcovia, ktorí sa aj osobne dražby zúčastnili, pričom ani po trojitej opakovanej výzve licitátora nebol ani jeden z dražiteľov ochotný urobiť najnižšie podanie vo výške 8.950,- eur a preto bol licitátor nútený opakovane znižovať vyvolávaciu cenu až na sumu 7.600,- eur. Cena dosiahnutá vydražením sa tak vytvorila prostredníctvom plurality záujmu, pričom príklep licitátora bol udelený dražiteľovi s najvyšším podaním. Mal preto za to, že žalovaný 2/ si splnil všetky zákonom stanovené povinnosti a to tým, že si objednal vypracovanie znaleckého posudku u znalca, ktorý je riadne zapísaný v zozname znalcov a zo žiadneho ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách nevyplýva povinnosť preskúmať znalecký posudok vypracovaný znalcom.

4. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný 3/, ktorý žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania. Súhlasil s konštatovaním súdu prvej inštancie vo vzťahu k nedostatku vecnej aktívnej legitímácie na strane žalobcu s prihliadnutím na ust. § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách. Dôvodil, že je zjavná absencia aktívnej vecnej legitímácie u žalobcu v zmysle ust. § 21 ods. 2 ZoDD, nakoľko zánikom vlastníckeho práva u iného subjektu mu nevznikla ani nemohla vzniknúť žiadna ujma. Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa ohodnotenia dražobnej nehnuteľnosti, poukázal na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 21Cdo/1263/2008 zo dňa 28.01.2009, rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 16C/1/2014 zo dňa 03.03.2014, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/59/2013 zo dňa 28.10.2013, rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn. 5C/251/2013 zo dňa 16.06.2014 a uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/233/2010 zo dňa 03.10.2013. Uviedol, že z platného a účinného znenia ZoDD, ako aj z ustálenej judikatúry všeobecných súdov je zrejmé, že zaistením vykonania ohodnotenia nehnuteľností znalcom žalovaný 2/ ako dražobník riadne splnil svoju zákonnú povinnosť ustanovenú v § 12 ods. 1 ZoDD. Navyše výsledky znaleckého skúmania nie sú relevantné z hľadiska posudzovania sporu o neplatnosť dražby, keďže určenie výšky všeobecnej hodnoty predmetu dražby nemôže mať za následok neplatnosť dražby. Poukazoval na tú skutočnosť, že samotnú komparáciu znaleckého posudku a odborného stanoviska považuje za účelovú a neobjektívnu, nakoľko znalecký posudok musí byť vyhotovený striktne v intenciách zákona o znalcoch a jeho vykonávacích predpisov, t. j. na jeho vyhotovenie sú stanovené v uvedených právnych predpisoch špeciálne legislatívne podmienky, oproti tomu odborné stanovisko je len akýmsi vyjadrením príslušnej osoby, na ktorú však nie sú kladené uvedené špeciálne legislatívne podmienky, ako je tomu pri znaleckom posudku vyhotovenom v intenciách zákona o znalcoch a jeho vykonávacích predpisov. Uviedol, že všeobecná hodnota draženej nehnuteľnosti bola v znaleckom posudku stanovená vo výške 7.966,59 eur. Najnižšie podanie bolo stanovené vo výške 8.950 eur, pričom podľa notárskej zápisnice osvedčujúcej priebeh dražby do začatia dražby zložil dražobnú zábezpeku jeden záujemca žalovaný 3/, ktorý sa aj následne osobne zúčastnil dražby a nehnuteľnosť vydražil za cenu 7.600 eur. Zdôraznil ten kľúčový fakt, že najlepším indikátorom skutočnej trhovej ceny je práve samotná dražba. Až samotný výsledok dražby môže odpovedať na otázku akú má nehnuteľnosť hodnotu, za ktorú môže byť predaná. Skutočnosť, že napriek rozsiahlej inzercii a propagácii nad rámec zákona sa dražby pri vyvolávacej cene 8.950 eur zúčastnil iba jediný záujemca a podanie bolo urobené až po postupnom znižovaní vyvolávacej ceny na sumu 7.600 eur, je dostatočným indikátorom, že v danom mieste a čase nebola ochota záujemcov ponúknuť za nehnuteľnosť vyššiu sumu. Výsledky dražby zároveň vyvracajú tvrdenie žalobcu o tom, že by všeobecná hodnota nehnuteľnosti stanovená znaleckým posudkom bola podhodnotená a nezodpovedala realite. Je tak zrejmé, že predstavy žalobcu o všeobecnej hodnote nehnuteľností jednoducho nekorešponujú s realitou. Cena dosiahnutá vydražením tak predstavuje trhovú cenu draženej nehnuteľnosti a je výsledkom dopytu a ponuky vzťahujúcich sa na dražbu nehnuteľnosť v danom čase, mieste a za daných okolností. Vo vzťahu k námietkam ohľadom priznaných trov právneho zastúpenia uviedol, že hodnotu predmetu sporu možno jednoznačne a bez pochybností určiť, pričom je cena predmetu dražby dosiahnutá dražbou, ktorej platnosť sa napáda, t. j. cena predmetu dražby v sume 7.600 eur.

5. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný 2/, ktorý žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania. Súhlasil s konštatovaním súdu prvej inštancie vo vzťahu k nedostatku vecnej aktívnej legitímácie na strane žalobcu s prihliadnutím na ust. § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, pričom z výsledkov vykonaného dokazovania je zrejmé, že v priebehu organizácie a realizácie dražby boli príkladne dodržané všetky ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách. Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa

opisu draženej nehnuteľnosti zdôraznil, že pred súdom prvej inštancie žalobca nevzniesol voči opisu draženej nehnuteľnosti žiadnu výhradu. Považoval preto danú odvoláciu námietku za tzv. novotu v odvolacom konaní, ktorá nespĺňa zákonné predpoklady prípustnosti v zmysle § 366 CSP, pretože sa jedná o skutkové tvrdenia, teda prostriedok procesného útoku, ktorý žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie neuplatnil, hoci mu v tom žiadna objektívna skutočnosť nebránila. Vo vzťahu k znaleckému posudku a ohodnoteniu draženej nehnuteľnosti poukázal na rozhodnutie NS ČR 21Cdo 1263/2008, OS TN 16C 1/2014, Krajského súdu v Prešove 8Co 59/2013, Okresného súdu Piešťany 5C 251/2013, NS SR sp.zn. 3Cdo 233/2010. Z ustálenej judikatúry je zrejmé, že zaistením vykonania ohodnotenia nehnuteľností znalcom žalovaný 2/ ako dražobník riadne splnil svoju zákonnú povinnosť ust. § 12 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách. Preto nemá právny význam argumentácia žalobcu poukazujúca na odborné stanovisko F., ktorú žiadala v konaní vypočuť ako znalkyňu, pretože tieto dôkazy sú pre posudzovanie sporu o neplatnosť dražby irelevantné. Vo vzťahu k tomuto zdôraznil, že kľúčový fakt, že najlepším indikátorom skutočnej trhovej ceny je samotná dražba. Až samotný výsledok dražby môže odpovedať na otázku, akú má nehnuteľnosť hodnotu, za ktorú môže byť predaná. Zo samotného výťažku dosiahnutého dražbou je tak zrejmé, že predstavy žalobcu o cene obvyklej v čase a mieste konania dražby nekorešponujú s realitou. Cena dosiahnutá vydražením tak predstavuje trhovú cenu draženej nehnuteľnosti a je výsledkom dopytu a ponuky vzťahujúcich sa na draženú nehnuteľnosť. Vo vzťahu k námietkam ohľadom priznaných trov právneho zastúpenia poukázal na judikatúru Ústavného súdu sp.zn. II. ÚS 226/2012, I. ÚS 119/2012, II. ÚS 226/2012, kedy vzhľadom na osobitný charakter konania o neplatnosť dražby považuje za hodnotu veci cenu dosiahnutú vydražením, teda hrubú hodnotu príklepu, ktorá je dôsledkom verejného dražobného procesu, ktorá predstavuje sumu 7.600,- eur, čo umožňuje objektívne stanoviť hodnotu vecí nielen vo vzťahu k žalovanému 4/ ako pôvodnému vlastníkovi, ale aj vo vzťahu k ohrozenému dobromyseľnému vydražiteľovi, ktorú túto sumu za predmet dražby riadne zaplatil. Vyslovil tiež ten názor, že účelom vyhlášky konkrétne § 10 ods. 2 je adekvátna odmena advokáta za poskytnuté služby, ktorá by mala o.i. reflektovať zložitost' a význam vo veci pre klienta a preto by sa pri stanovení ceny právnej služby malo vychádzať z hodnoty veci, o vlastníctvo ktorej sa vedie spor, alebo ktoré vydanie je predmetom súdneho sporu. Mal preto za to, že súd prvého stupňa nepochybil, ak žalovanému 2/ priznal náhradu trov právneho zastúpenia v zmysle § 10 ods. 2 cit. vyhlášky, nakoľko jeho právneho posúdenie zodpovedá zneniu a účelu pozitívnej právnej normy ako judikatúre Ústavného súdu. Mal preto za to, že súd prvej inštancie vykonal všetky dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaného dokazovania dospel k správne mu zisteniu skutkového stavu a následne merito veci správne posúdil aj z právneho hľadiska.

6. Žalobca sa k vyjadreniam ďalej písomne nevyjadril.

7. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v návaznosti na § 387 ods. 2 CSP odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

8. V prvom rade je nutné konštatovať, že súd prvej inštancie rozhodoval za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol nahradený s účinnosťou od 01.07.2016 Civilným sporovým poriadkom (zák.č. 160/2015, ďalej len CSP), ktorý v prechodných ust. § 470 ods. 1, 2 stanovil, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované. Z tohto teda vyplýva, že nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti Civilného sporového poriadku, avšak s tým, že z hľadiska procesného bolo potrebné dané rozhodnutie posudzovať podľa ust. Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko súd prvej inštancie rozhodoval za jeho platnosti a účinnosti.

9. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci vykonal dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol.

10. Preskúmaním veci dospel odvolací súd k tomu záveru, že právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie ohľadom nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcu v prejednávanom spore je správne. Podľa ustálenej súdnej praxe pod pojmom aktívna vecná legitímácia sa rozumie také hmotnoprávne

postavenie žalobcu, kedy mu z hmotného práva vyplýva uplatňovaný nárok uplatnený žalobou v sporovom konaní, skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (tvrdenia existencie práva na strane žalobcu) alebo pasívnej, existencie tvrdennej povinnosti na strane žalovaného je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamieta. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vedie vždy k zamietnutiu jeho žaloby.

11. Ust. § 44 zákona o konkurze a vyrovnaní upravuje podmienky a nakladania majetkom úpadcu. Základnou vlastnosťou konkurzného práva je, že ide o právo súbehové. V dôsledku vyhlásenia konkurzu prechádzajú na správcu všetky dispozičné oprávnenia ohľadom majetku, ktorý patrí úpadcovi a podlieha konkurzu. Tento účinok znamená, že pokiaľ ide o majetok podliehajúci konkurzu, odníma sa dispozícia dlžníka, prípadne iných osôb, a to v prospech konkurzného správcu. Aj keď prechod dispozičných oprávnení je najpodstatnejším účinkom, okrem neho dochádza k prechodu na správcu aj iných oprávnení viažucich sa k majetku podliehajúcej konkurzu ako je právo užívacie, právo k výťažkom z takéhoto majetku. Toto odňatie oprávnenia dlžníka spôsobuje u dlžníka ten stav, že mu ostáva zachované v skutočnosti len tzv. holé vlastníctvo. Zákon v tejto súvislosti uvádza, že správca koná v mene a na účet úpadcu, čo nasvedčuje, čo medzi správcom a dlžníkom ide navonok o vzťah obdobný zastúpeniu. Riešenie zvolené zákonodarcom sa javí ako efektívne s ohľadom na konštrukciu iných právnych inštitútov v právnom poriadku. Pri označení konajúcej strany na strane úpadcu, keďže ide o zastúpenia zmluvnou stranou vždy je úpadca zastúpený správcom, nie správca určitého úpadcu. V tejto súvislosti je ďalej dôležité uviesť, že prípadné práva a povinnosti z konania, ktoré správca robí v súvislosti so správou a nakladaním s konkurznou podstatou vznikajú vždy úpadcovi a nie správcovi.

12. Kauzálny rozsah, v ktorom dlžník, teda úpadca oprávnené k majetku podliehajúcej konkurzu stráca v rozsah, v ktorom ho správca nadobúda nie je absolútny a taktiež nie je úplne synalagmatický. Rozsah, v ktorom správca nadobúda jednotlivé oprávnenia k majetku v konkurznej podstate je obmedzený účelom, pre ktoré sa dlžníkovi odnímajú. Tým je záujem na nezmenšovaní konkurznej podstaty.

13. Ďalej vo vzťahu k súdnym a iným konaniam je rozhodujúce ust. § 47 zákona o konkurze a vyrovnaní, z ktorého vyplýva, že aktívne legitimovaný vo veciach, ktoré sa týkajú konkurznej podstaty ohľadom majetku úpadcu je počas trvania účinkov vyhlásenia konkurzu výlučne správca. Správca sa pri uplatňovaní nárokov označuje ako správca konkurznej podstaty so sídlom. Úpadca vyhlásením konkurzu v zásade stratil aktívnu vecnú legitímáciu na uplatňovanie nárokov, ktoré sa týkajú konkurznej podstaty. V prípade teda, ak podá žalobu niekto iný ako správca, je potrebné takúto žalobu pre nedostatok vecne aktívnej legitímácie zamietnuť. Obdobná situácia je vo vzťahu k vecnej pasívnej legitímácii, pretože vo veciach, ktoré sa týkajú konkurznej podstaty je počas konkurzu pasívne legitimovaný výlučne správca, t.z. akýkoľvek návrh na začatie súdneho konania, ktoré sa týka konkurznej podstaty možno podať iba voči správcovi a nie voči úpadcovi. V prípade, že žalobca takýto návrh podá voči úpadcovi, takýto návrh je potrebné zamietnuť z dôvodu nedostatku vecnej pasívnej legitímácie.

14. Preto s prihliadnutím na vyššie uvedené je nutné konštatovať, že bol v plnom rozsahu správny a korektný záver súdu prvej inštancie, ktorý uzavrel, že v prejednávanej veci žalobca nie je vecne aktívne legitimovaný na podanie žaloby, z dôvodov, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a z rovnakého dôvodu nie je ani vecne pasívne legitimovaný žalovaný 4/, nakoľko žalobca je len konateľom úpadcu a žalovaný 4/ je spoločnosťou, na ktorú bol vyhlásený konkurz v dôsledku čoho prešli všetky oprávnenia na správca konkurznej podstaty.

15. Odvolací súd sa rovnako v plnom rozsahu stotožňuje s konštatovaním súdu prvej inštancie vo vzťahu k námietke ohľadom hodnoty dražených nehnuteľností zo strany žalobcu, ktorá sa v prejednávanej veci ukázala ako nedôvodná. V tomto kontexte odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že námietka ohľadom znaleckého posudku, ktorý mal podľa názoru žalobcu podhodnotiť cenu draženej nehnuteľnosti, nie je významná. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že ani znalecký posudok zabezpečený dražobníkom nie je priamym určením ceny predmetu dražby, pretože táto cena sa tvorí ako priesečník dopytu a ponuky priamo na dražbe. V prejednávanej veci ako vyplýva z obsahu spisu súdu prvej inštancie sa dražby zúčastnili traja účastníci dražby, ktorí urobili aj podania, pričom dražobníkovi s najvyšším podaním bol udelený príklep. Je teda zrejme, že samotná cena sa tvorila priamo na dražbe a vyjadrovala aktuálnu ponuku a dopyt predmetnej nehnuteľnosti, pričom nikto z prítomných

záujemcov nemal záujem získať nehnuteľnosť za vyššiu cenu. Preto aj s prihladením na túto skutočnosť bol správny postup súdu prvej inštancie, ktorý návrh ako nedôvodný zamietol.

16. Vo vzťahu k odvolacej námietke ohľadom nesprávnej špecifikácie dražobnej nehnuteľnosti, odvolací súd dodáva, že sa jedná o novú skutočnosť, ktorá nebol predmetom konania pred súdom prvej inštancie, na túto okolnosť neboli navrhované žiadne skutkové, ani právne tvrdenia zo strany žalobcu a preto v rámci odvolacieho konania sa odvolací súd už touto námietkou s prihladením na ust. § 120 ods. 4 O.s.p. platného a účinného v čase rozhodovania pred súdom prvej inštancie ďalej nezaoberal.

17. Vo zvyšku ako bolo vyššie uvedené odvolací súd poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje a zároveň na neho v súlade s § 387 ods. 2 CSP poukazuje.

18. Vo vzťahu k náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie žalovaných 1/ a 4/ bolo potrebné výrokom rozsudku súdu prvej inštancie vzhľadom na to, že sa jedná o závislý výrok vo vzťahu k veci samej ako vecne správny potvrdiť v súlade s § 387 ods. 1, 2 CSP.

19. Čo sa týka náhrady trov konania pred súdom prvej inštancie žalovaných 2/, 3/ však bolo odvolanie žalobcu dôvodné, a preto vo vzťahu k tomuto výroku dospel odvolací súd k tomuto záveru, že je potrebné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť podľa § 388 ods. 1 CSP z nasledovných dôvodov.

20. V prejednávanej veci ako bolo vyššie uvedené sa žalobca domáhal určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti vymedzené v petite žaloby. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o náhrade trov konania žalovaného 2/ a žalovaného 3/ vychádzal z hodnoty draženej nehnuteľnosti a dospel k záveru, že hodnota jedného úkonu právnej pomoci v návaznosti na vyššie uvedené predstavuje 237,34 eur. Tento postup súdu prvej inštancie nie je správny. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na nález Ústavného súdu sp.zn. III. ÚS 510/2015, v ktorom sa konštatuje, že v prípade určenia neplatnosti dobrovoľnej, resp. neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti sa jedná o určovaciu žalobu pôvodného ust. § 80 písm. c/ O.s.p. platného a účinného v čase rozhodovania pred súdom prvej inštancie. Pokiaľ ide teda o žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, ide o konanie o určenie, či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je a jedná sa preto o konanie, ktorého predmet nemožno oceniť peniazmi. S prihladením na rozhodnutia NS SR, sp.zn. 5Mcd0 9/2010, 3Mcd0 9/2009, 1MoBdov 17/2006, 2Nobdov 3/2012 v prejednávanej veci nie je možné vyjadriť hodnotu veci ani práva v peniazoch. Hodnota veci pri predmete konania, ktorým je určenie, že dobrovoľná dražba je neplatná, nie je hodnota nehnuteľnosti o dražbu, ktorej išlo. V prejednávanej veci nemožno požiadavku na negovanie dobrovoľnej dražby mechanicky stotožňovať s cenou draženej veci, ani s hodnotou práva majúceho sa v prípade úspechu žalobcu prinavrátiť. Napriek tomu, že takému výkladu nejde uprieť istú logiku, zastiera sa ním to, že popri žalobe o neplatnosť dražby za určitých okolností nemožno vylúčiť ani štandardnú určovaciu žalobu, či žalobu o plnenie, napr. o vydanie huteľnej veci, prípadne vypratanie nehnuteľnosti. Preto mala byť v prejednávanej veci správne stanovená sadzba za jeden úkon právnej pomoci v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a/ vyhl.č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov. Preto v konečnom dôsledku dospel odvolací súd k záveru, že je potrebné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa náhrady trov konania pred súdom prvej inštancie vo vzťahu k žalovanému 2/ a žalovanému 3/ zmeniť. Voči žalovanému 2/ zmeniť tak, že mu bude priznaná náhrada trov konania za tri úkony právnej služby pri hodnote 66 eur za úkon právnej pomoci vykonaný v roku 2016 (1/13-ina výpočtového základu, a to za prípravu a prevzatie zastúpenia, vyjadrenie k žalobe, účasť na pojednávaní dňa 28.04.2016, na ktorom bola vec aj meritorne prejednaná a došlo k vyhláseniu rozsudku vo veci samej + 3x režijný paušál 8,58 eur, 20% DPH, t. j. spolu 268,49 eur. Vo vzťahu k žalovanému 3/ bolo potrebné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa náhrady trov konania zmeniť tak, že mu bude priznaná náhrada trov konania za tri úkony právnej služby pri hodnote 66 eur, za úkon právnej pomoci vykonaný v roku 2016 (1/13-ina a výpočtového základu, a to za prípravu a prevzatie zastúpenia, vyjadrenie k žalobe, účasť na pojednávaní dňa 28.04.2016, na ktorom bola vec aj meritorne prejednaná a došlo k vyhláseniu rozsudku vo veci samej + 3x režijný paušál 8,58 eur, ako aj náhradu za stratu času za cestu na pojednávanie dňa 28.04.2016 vo výške 1/60 výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu, t. j., 2x 14,30 eur za čas cestou autom z K. do K. a späť v trvaní 36 minút, spolu vo výške 28,60 eur a 20% DPH. Spolu trovy právneho zastúpenia žalovaného 3/ predstavujú sumu 302,81 eur.

21. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešným žalovaným 1/ - 4/ bola priznaná ich plná náhrada voči žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. V návaznosti na ust. 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, pričom v návaznosti na § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).